

Tři plus jedna

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 27 Červen 2021 23:21

Tři sólisté a jedna sólistka se mi sešli na stole, přesněji jejich CD v přehrávači. Dáma má přednost, tak začnu se **Zmačkanou ženou Sašou Niklíčkovou**. Nepřináší žádný nový model ženského písničkářství, a to ani při zohlednění hlavního nástroje, kterým je akordeon (takových jsme tu už několik měli, či máme). Jakoby akordeon předznamenával i formu, jakou se interpretka na něj hrající vyjadřuje. Tedy převážně drsná, upřímná a silných slov se nebojící osobnost. To už jsme také poznali a slyšeli. Hlavní předností Zmačkané ženy Saši Niklíčkové je civilní projev, bez jakýchkoliv manýr, bez přehrávání a póz. Samozřejmě, bravurní ovládnutí nástroje a tomu odpovídající zpěv také, ale přeci jen, některé dřívější interpretky spojené s akordeonem mě vždy trochu děsily. V tomto případě jsem si ale desku vychutnal bez obav, kdy na mě písničkářka nečekaně vybařne nebo se začne škrtit. Texty písní jsou tak nějak ze života, i když určitě asi někdy je něco trochu přibarveno, aby sdělení vyniklo. Oblíbil jsem si

Advent
,

Námořníka
,

Madeleine

a

Tetování

. Pro dokreslení charakteru desky přidám ještě pár dalších názvů:

Podprsenka

,

Dvě kostnaté dámy
,

Katastrofická

nebo

Rozveselovací

. Příjemná deska, která sice žánr neposunuje, ale také jej neshazuje. {desky 1672}

Kuba Horák

natočil album

Kluk z Husovky

. Pokud posluchač sledoval vývoj charakteru písní novoborské skupiny Zhasni, muselo mu být jasné, že dříve nebo později Kuba natočí právě takovéto sólové album. Album na první poslech mírně ponuré, na druhý pak hledající a někdy nenacházející místo v tomto světě, na třetí poslech vyrovnané a smířené, na čtvrtý poslech poskytující i jistou naději nebo útěchu. Já jsem si z alba vybral

Nový Bor

,

Ubrus
,

Lásku

a

Trubi

– shodou okolností jsou i takto řazeny na desce. Kuba zpívá a hraje jakoby pro sebe, ale po očku sleduje, co na to posluchač. Přináší melodie, které podporují texty, texty někdy plné jinotajů (

Tři plus jedna

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 27 Červen 2021 23:21

Ubrus

). Rozhodně je to album vymykající se běžné šedivé zповědi písničkáře, který nashromáždil dost skladeb na CD. Předkládá posluchači náměty na zamyšlení, zdali ta či ona písnička není vlastně i o něm.{desky 1687}

Tomáš Suchý je také spjat se slavnou skupinou Ponožky pana Semtamfuka a z alba je to chtěl nechtě slyšet. Nevím, jestli to autor tak zamýšlel, já jsem si album poslechl ještě před tím, než mi došla tato výše zmíněná skutečnost (Tomáš Suchý, no dobře... aha, TENHLE Tomáš Suchý???) a ze 13 skladeb jsem si označil hned 6 – tedy polovinu desky, což se mi normálně nestává:

Ještě mě můžeš mít ráda, Jdem se stádem, Jaro, Měsíc, Kufry, Výlet.

Pokud budete poslouchat skladby v pořadí, v jakém o nich zde píšu, pak budete album

Záchytný bod

považovat za milé, svěží, místy vtipné odlehčení, které ale nepostrádá i sdělení jiné, než jen sdělení pocitů interpreta – má prostě názor, byť komunikovaný lehčí formou. Zaujmou také aranže, které vynikají pestrými a důraznými zvukovými nápady.{desky 1689}

A zbývá mi

Milan Šťastný

a CD

Za městem

. Zaujaly mě tři skladby z třinácti:

Vždycky když odejdeš

,

U babičky

a

Cizinec

. Deska patří do kategorie „výpověď o pocitech a stavech písničkáře“, což ale vůbec nemusí být negativní nálepka. Jen je to prostě ta jednodušší forma, jak shromáždit písničky. Ale tak jako já si našel svoje tři, bude Milan Šťastný určitě v jiných skladbách souznít s jinými posluchači.

{desky 1688}

Charakteristice jednotlivých alb odpovídají i booklety – právě poslední zmíněný interpret má booklet obsahující všechny důležité informace (spoluhráči, texty, stopáže apod.), ale to je v podstatě vše. Na předchozích třech se výtvarníci přeci jen vyřádili o něco více, nejhezčí mi přišel booklet Tomáše Suchého. Celkově všechny tyto desky představují slušný a optimismus dodávající standard českého folku, a to není málo.